

Chr. Rasmussen: Jeg kan i al Almindelighed udtale min Glæde over, at den højtærede Minister har fundet sig foranlediget til at forelægge det her omhandlede Lovforslag; og særlig fordi man igennem dette Lovforslag har udvidet Kredsen af de saakaldte løse Arbejdere, der herved blive berettigede til at nyde Pension. Men jeg kan ikke udtale min Glæde over, at man paa den anden Side har søgt at forringe den Lov, vi i Fjor vedtog, Loven af 6. April 1906, der omhandlede en Del af Hærens Arbejdere, gennem det her forelagte Forslag, og nu for saa vidt i betydelig Grad vil skuffe en hel Del af de Mennesker, som siden i Fjor i god Tro have gaaet og ventet paa, at naar de havde 10 Aars Tjenestetid bag sig, vare de berettigede til Pension. Det ere vi ikke glade for, og det Mindretal, hvortil jeg hører, har af den Grund set sig nødsaget til at stille Ændringsforslag Nr. 1, der fører Princippet i Loven tilbage til Princippet i Loven af 6. April 1906, der jo for øvrigt er ganske ens med det Princip, der blev nedlagt i Loven om Statsbanernes Ordning, ogsaa med Hensyn til de løse Arbejders Pensionsforhold, og vi mene, at de her omhandlede Folk maa have Krav paa at blive stillede lige med Statsbanernes Funktionærer. Man gør ganske vist gældende, at naar man ikke har kunnet gaa hertil, er Grunden den, at Hærens faste Arbejdere og Underofficerer derved vilde blive slettere stillede end de saakaldte løse, civile Arbejdere. Vi kunne ikke anerkende denne Betragtning, idet vi saa maatte gaa ud fra, at Regeringen hellere burde søge at hæve Pensionsforholdene ogsaa for disse.

Vi have altsaa ved vor Ændring under Nr. 1 holdt os til det Princip, som var gældende i Loven af 6. April 1906, og jeg skal paa det bedste anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag. Det er jo saaledes, at en hel Del Mennesker, som ere ganske nær ved at have de 10 Aars Tjenestetid, have gaaet i den Tro, at naar disse 10 Aar vare forløbne, vare de berettigede til Pension. Det er ikke Tilfældet; de skulle nu arbejde paa et af Hærens eller Flaadens Værksteder i 20 Aar efter det fyldte 18de Aar, inden de blive pensionsberettigede.

Der er endvidere kommet et helt nyt Princip ind i denne Lov, nemlig Princippet om den saakaldte hvilende Pensionsret. Det gaar ud paa, at naar en Arbejder afskediges en eller flere Gange, forinden han er 60 Aar, kan han, selv om han har

tjent i 20 Aar efter sit fyldte 18de Aar, altsaa, hvis han bliver afskediget i en Alder af 38 Aar, ikke som i andre Etater nyde sin Pension fra dette Tidspunkt, men først fra den Tid han fylder 60 Aar. Det er et helt nyt Princip, som man ikke kender fra nogen anden Pensionslov, og vi se ingen som helst Anledning til, at vi her skulle give Regler, der gøre Arbejdernes Ret til Pensionering ringere, end den er for Embedsmænd eller Folk i faste Stillinger. Kan man pensionere en Premierløjtnant, naar han er 42 Aar og forskelligt andre i en langt yngre Alder under visse Forhold, maa man under lignende Forhold, naar man afskediger Folk her, kunne pensionere dem under samme Vilkaar som de andre, og vi foreslaa derfor, at denne Bestemmelse om den hvilende Pensionsret udgaar; og at disse Folk blive stillede fuldstændig lige med alle andre pensionsberettigede Funktionærer i Staten.

Dernæst have vi under Nr. 2 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Akkordoverskuddet skal medregnes ved Ansættelsen til Pension. Det er jo saaledes, at der paa Statens Værksteder i sin store Almindelighed ikke betales nogen høj Løn; som Regel er Timelønnen lav og lavere, end den er i lignende private Virksomheder. Det vil imidlertid føre til, saa vidt jeg kan skønne, at hvis kun Timelønnen skal beregnes, medens Akkordoverskuddet, der jo dog er ren Arbejdsfortjeneste, ikke kan medregnes, vil det vistnok blive ganske overordentlig faa, der ville naa nogen Sinde at faa den højeste Pensionslønningssats, som nævnes i Lovforslaget. Det vil sikkert ikke blive overordentlig mange, der naa derop, og derfor mene vi, at Akkordoverskuddet bør medregnes ved Fastsættelsen af Pensionslønningssatsen, hvorimod Dagpenge, Honorarer, Overarbejdspenge osv. ikke skulle komme i Betragtning.

Under Nr. 6 har Mindretallet dernæst stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Mand har forbrudt sin Stilling og derved fortabt Retten til Pension, ikke udelukkende skal afgøres af vedkommendes overordnede, men at Spørgsmaalet herom af vedkommende skal kunne indankes for Domstolene. Vi mene, at disse Funktionærer bør have en anden Instans end deres overordnede at kunne ty til, for saa vidt de mene sig forurettede, naar de afskediges, fordi de skulde have forbrudt deres Stilling.

Endvidere stille vi Ændringsforslaget under Nr. 7; det vedrører Enkepension